

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **J. S.**, zastoupená Mgr. Jaroslavem Machálkem, advokátem, se sídlem Valašské Meziříčí, Krásno nad Bečvou, Křížná 205, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2006, č. j. 19 Cad 25/2006 - 130,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla u Krajského soudu v Ostravě rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 12. 2003, č. x, jímž byla zamítnuta její žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve Vsetíně ze dne 26. 11. 2003 není stěžovatelka plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 % a nedosáhla tak nejméně 66 % požadovaných ustanovením § 39 téhož zákona pro invaliditu plnou. Stěžovatelce bylo současně sděleno, že jí nadále náleží částečný invalidní důchod.

Podáním ze dne 21. 10. 2004 stěžovatelka opakovaně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 13. 7. 2006, č. j. 19 Cad 25/2006 - 130 rozhodl, že stěžovatelce se zástupce z řad advokátů neustanovuje. Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka dne 4. 8. 2006 kasační stížnost.

Krajský soud v Ostravě předložil spis s kasační stížností Nejvyššímu správnímu soudu se stanoviskem, že kasační stížnost je podána opožděně.

Nejvyšší správní soud se s tímto stanoviskem Krajského soudu v Ostravě ztotožňuje.

Ze spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě, v němž byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podání kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím soudu podepsaného, bylo

doručeno do vlastních rukou stěžovatelky dne 20. 7. 2006, jak vyplývá z číselného záznamu na doručence, který je stvrzen stěžovatelčiným podpisem. Správnost tohoto záznamu je potvrzena prohlášením doručujícího orgánu, tedy pošty V. M. 1.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci čtvrtek dne 20. 7. 2006 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom čtvrtek dne 3. 8. 2006. Tento den se totiž svým označením – čtvrtek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání odesláno s účinky zachování lhůty.

Podle otisku razítka pošty V. M. 1 však byla doporučená zásilka obsahující kasační stížnost podána k poštovní přepravě až dne 4. 8. 2006. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila předchozího dne, ve čtvrtek dne 3. 8. 2006. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – rovněž dne 4. 8. 2006. Nezbyvá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu